

[Miljøministeren]

offentligheden få mulighed for at medvirke i beslutningsprocesserne på fredningsområdet, således som det allerede er tilfældet efter de øvrige nyere planlægningslove. Med disse forslag har jeg imødekommet ønsket om at ændre fredningssagernes lukkede karakter, og jeg tror, at fredningsarbejdet hermed har fundet en form, som vil kunne være til gavn for denne vigtige gren af den fysiske planlægning og naturbeskyttelsen.

Af øvrige ændringsforslag vil jeg indskrænke mig til at nævne forbud mod at medtage løse hunde på strandbredder og udyrkede arealer, hvortil offentligheden har adgang, tilvejebringelsen af lovhjemmel for fastsættelsen af regler om regulering af handel med planter og dyr, bortset fra pattedyr og fugle, og indførelse af en bestemmelse, hvorefter der ikke kan meddeles tilladelse efter byggeloven, før der er meddelt de nødvendige tilladelser efter naturfredningsloven.

I forbindelse med forberedelsen af lovforslaget har varetagelsen af administrationen af naturfredningslovens bygge- og beskyttelseslinier været gjort til genstand for overvejelse. Kompetencen til at dispensere fra disse bestemmelser udøves i dag af fredningsnævne, hvis afgørelser kan indbringes for den centrale ankeinstans overfredningsnævnet. Jeg har imidlertid ikke fundet det rigtigt på indeværende tidspunkt at foretage ændringer i denne vigtige del af fredningsadministrationen. Spørgsmålet vil imidlertid blive taget op til fornyet overvejelse, når man gennem nogle år har kunnet følge og vurdere amtskommunernes administration af naturfredningsloven og by- og landzoneloven.

I forbindelse med lovforslagets udarbejdelse er der løbende foregået forhandlinger med Amtsrådsforeningen. Jeg har under disse forhandlinger lagt vægt på at sikre fredningsopgaverne en selvstændig og stærk placering i amtskommunernes administrative og politiske strukturer. Naturbeskyttelsesinteresserne er sårbare og måske netop sårbare i forhold til andre sektorinteresser på arealanvendelsesområdet som f. eks. vejanlæg, byudvikling m. v. I afvejningen mellem disse forskellige interesser vil fredningsinteresserne ofte være vanskeligere stillet end konkurrerende, mere kontante sektorinteresser. Fredningsinteresserne er vidtspændende, de er ideelle, de kan sjældent gøres op økonomisk, og indgrebene

over for fredningsinteresserne vil ofte ske gradvis over en årrække.

Amtsrådsforeningen har vist stor forståelse for disse synspunkter. Under drøftelserne om den administrative og politiske placering af fredningsopgaverne har der været enighed om vigtigheden af at sikre fredningsopgaverne en selvstændig røst og identitet, således som Amtsrådsforeningens formand, amtsborgmester Erling Tiedemann, så rammende har udtrykt det.

Der er mellem Amtsrådsforeningen og miljøministeriet opnået enighed om bl. a., at fredningsopgaverne skal samles i særlige enheder i de amtskommunale forvaltninger, og at disse enheder skal placeres på linie med tilsvarende grene af den amtskommunale forvaltning. Den administrative placering af fredningsopgaverne er optaget i en særlig bestemmelse i lovforslaget, § 65 c, og resultatet af forhandlingerne mellem Amtsrådsforeningen og miljøministeriet på dette område er nærmere refereret i bemærkningerne til denne bestemmelse.

Lovforslaget etablerer en arbejds- og kompetencedeling mellem de regionale og de centrale myndigheder svarende til planlovsreformens administrative system, således at de centrale fredningsmyndigheder ved fastsættelse af retningslinier, vejledning og rådgivning kan fastlægge rammerne for den regionale fredningsplanlægning og -administration, og således at der er mulighed for at gribe ind i behandlingen af en konkret sag, hvor det undtagelsesvis skulle være påkrævet af hensyn til beskyttelsen af nationale fredningsinteresser.

Skal de centrale fredningsmyndigheder kunne løse disse opgaver, forudsætter det, at fredningsstyrelsen styrkes, således som jeg tidligere har givet udtryk for her i folketinget, og som der har været enighed om under forhandlingerne med Amtsrådsforeningen.

I de administrative og økonomiske bemærkninger til lovforslaget er det skønnet, at der er behov for, at fredningsstyrelsen beholder ca. halvdelen af de stillinger, som i dag er normeret under fredningsstyrelsen med arbejdsopgaver i fredningsplanudvalgenes sekretariater. De resterende stillinger nedlægges samtidig med fredningsplanudvalgenes nedlæggelse. Lovforslaget indebærer således en statslig besparelse. Den styrkelse af naturfredningsarbejdet, der er lagt op til med dette